σώματος καὶ τὸ σῶμα συνεκδοχικῶς κατ᾽ ἐξοχὴν τὴν καθά.
καὶ κακῶς ἔχει μοι ὁ δεῖνα, ἀντὶ ἐπίβουλός μοι ἐστίν. δέχο-
μαι δέσου, ἀντὶ ἅπτομαι, κοινὸν μετὰ γενικῆς, Tango· ἢ
ἀντὶ προσκολλᾶσθαι.

Ὑμνῶ, τοῦ λέγεται· οἷον ὕμνησε τὸν χριστὸν τῶν ἡμῶν, καὶ εν
τὰ ἑξῆς.

Ζηλόω, ῶ· τὸ ἐπαινῶ, καὶ μιμοῦμαι, καὶ φθονῶ, καὶ ξν
ἄλλα πάμπολλα.

Σημείωσις.

Πᾶν ῥῆμα παντὸς γένους καὶ εἴδους μετὰ τῆς ἰδίας πτώσεως
ἔχει δείσαται, καὶ ἄλλας διαφόρους κοινὰς πτώσεις ζήτει
περὶ τούτων κεφ. ε, ϛ, ζ, η, ιϛ, καὶ ιζ τούτου τοῦ
βιβλίου.

Περὶ τοῦ β εἴδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνο-
μαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μετ᾽ αὐτὸ δοτικὴν
προσώπου πάσχοντος· οἷον τοῖς μὲν ἀγαθοῖς εὐβοηθοῦσι,
τοῖς δὲ κακονόοις ὀνοῦσι.

Ἀπιστέω, ῶ, ἀμύνω, καὶ ἐπαμύνω τὸ βοηθῶ, καὶ ἐκδικῶ,
προσκρούω, ἄλλα πλεῖστα, βοηθέω, ῶ· διακονέω, ῶ.
ἐνοχλέω, ῶ. διοχλέω, ῶ. λειτουργέω, ῶ. ἐμπαίζω, ἐμ-
βλέπω, ἐπιβουλεύω, πιστεύω, φθονέω.

Ἐξαίρεσις.